

ÚJ MAGYAR PÜSPÖK

II. János Pál pápa a külföldön élő különféle nemzetiségű hívek iránti gondjától indítva a románok, csehek és szlovákok után a külföldi magyaroknak is püspököt adott. 1983. máj. 21-i kelettel kinevezte **dr. Irányi László** atyát Castel Mediano-i c. püspökké, és megbízta a külföldön élő magyarok lelki gondozásával.

Az új püspök 1923. ápr. 9-én született Szegeden. A piaristáknál érettségizett, utána nyomban belépett a rendbe. Egyszerű fogadalmát Vácott tette 1942. aug. 28-án, ünnepélyes fogadalmát Rómában, 1947. júl. 15-én. A lateráni bazilikában szentelték pappá 1948. márc. 13-án. 1951-ben teológiai doktorátust szerzett a római Gergely egyetemen, 1952-ben filozófiából doktorált az Angelicumon. 1952-ben helyezték át az USA-ba. Itt 1954-ben megalapította a piaristák washingtoni tanulmányi házát. Rendjén belül különféle tisztségeket töltött be, 1975–1982-ig ő volt az amerikai rendtartomány főnöke. A renden kívül több kollégiumban teológiát és filozófiát tanított, magyar és angol nyelvű lapokba és folyóiratokba cikkeket írt. Megszervezte Washingtonban a magyar lelkipásztori szolgálatot, és végzi a magyar szentmiséket. Emellett kisegít az angol lelkipásztorok között is. A rádióban is tart szentbeszédeket.

Dr. Irányi László mintegy másfél millió nyugaton élő magyar lelki irányítója lesz, akik közül legtöbben (mintegy félmilliónyi) az Egyesült Államokban laknak. Nyilatkozatában hangsúlyozta tisztségének kizárólag lelki jellegét. „Eddig is az volt minden törekvésem, hogy a világon szétszórta magyar katolikusok pasztorációját szolgálhassam. Ez a vágyam most teljesült” – mondta.

Fölszentelése Washingtonban volt – ahol székhelye is lesz – július 27-én. Címe: 1339 Monroe Street N. E., Washington, D. C. 20017, USA.

A „Szolgálat” örömmel köszönti az új magyar főpásztort, Isten bőséges áldását kívánva és kérve nem könnyű munkájára.

R.

A VASÁRNAP AZ ÚJ EGYHÁZI TÖRVÉNYKÖNYVBEN

Senki nem mondja ugyan egy csontvázra, hogy ember, mégsem lehet elképzelni az embert csontváz nélkül. Csak alakatlan, mozgásképtelen massa lenne. Barátainknak szeretjük mosolyát, hangját, szokásait, és személyi kapcsolatainkban nem is gondolunk csontvázukra, pedig anélkül szeretteink sem lennének. Az alkotóelem – bármilyen fontos is, – nem azonos az egésszel, és nem az a lényeg. Csak biztosítja, elfogadhatóvá és megbízhatóvá teszi azt, amit lényegesnek látunk.